

jeg før paatalte, at en Embedsmand, som har i Sinde at flytte fra et Embede, kan — jeg siger ikke, at han vil, men at han *kan* — søge at faa sit Kontorpersonale for en saa lille Betaling som muligt, og saa skal Eftermanden prøve paa at komme ud af det saa godt han kan. Vi have talrige Beviser, næsten fra hvert eneste Aar, paa, at naar en Embedsmand er flyttet fra et Embede, og der kommer en ny Embedsmand, forlanger denne, fordi den forrige har faaet for lille et Vederlag, Forhøjelse, ogsaa mange Gange, før de fem Aar ere forløbne. Jeg tror altsaa, at den højtærede Justitsminister har gjort Retsbetjentene en daarlig Tjeneste. For mig staa det saaledes, at man burde arbejde henimod det Maal, at det Beløb, som virkelig bliver tillagt Kontorpersonalet til Lønninger, ogsaa skal udbetales dertil. Det er det Maal, man skal stræbe henimod, og det burde saa føre til, at vedkommende Fuldmægtige, som jeg har sagt tidligere, skulde vie deres Kræfter og deres Arbejde til Kontoret og ikke have med private Forretninger at gøre. Man skulde lønne dem saaledes, at de kunne leve af Gagen. Det tror jeg, at Statskassen vilde staa sig vel ved, og jeg tror, at Befolkningen vilde staa sig ikke mindre godt derved. Jeg vil sige, at dette Cirkulære i alt Fald giver Folkeetinget Anledning til at være meget varsom med at bevilge ekstraordinære Beløb til Kontorpersonalets Lønninger, hvad man har haft ikke saa faa Eksempler paa er sket i den sidste Tid, navnlig ved de større Embeder. — Hvad Spørgsmaalet om Telefoner angaar, vil jeg sige, at jeg ikke har udtalt mig om, hvorvidt det var behageligt eller ikke behageligt for vedkommende Embedsmand at have Telefon, eller om, hvorvidt det var ønskeligt, at der var Telefonforbindelse med Jurisdiktionen og med Statstelefonen, men jeg har udtalt mig imod, at der anvendes Beløb til Telefonens Anbringelse, inden man spørger Bevillingsmyndighederne, om de ere rede til at give en Bevilling. Det er Undladelsen af denne Forespørgsel, jeg har paatalt, idet det forekommer mig, at derved er Spørgsmaalet egentlig foregribet. Jeg har ikke udtalt mig med et Ord om, at jeg ikke vilde finde det rigtigt, at der paa mange Retsbetjentes Kontorer findes Telefon, og jeg er heller ikke blind for, at det paa mange Steder vil være til Fordel for vedkommende Befolkning.

Alf. Christensen: De Tanker, som den ærede sidste Taler fremkom med, ere

jo de Tanker, som have været fremme til Forhandling i det Udvalg, der de andre Aar har været nedsat angaaende Kontorholdsudgifter til Retsbetjentembederne, og dem kan jeg ganske slutte mig til, idet jeg ogsaa anser det for rimeligt og rigtigt og for at være Lovens Mening, at Retsbetjente skulde bruge den Kontorholdsgodtgørelse, som bevilges dem ved Lov, til Kontorudgifter og ikke til noget andet. Nu tror jeg ikke, at den Slags Spørgsmaal løses ved Cirkulærer fra Justitsministeriet. Vi have mange Gange haft Lejlighed til at se Cirkulærer fra Justitsministeriet, som have været sendte rundt ved andre Lejligheder, men vi have sjælden haft Lejlighed til at se Virkningerne deraf. Under en Samtale, jeg har haft i Dag med et æret Medlem af dette Ting er der imidlertid kommet noget frem, hvorved jeg synes vi vilde kunne bringe Spørgsmaalet til en meget tydeligere Afgørelse end ved Hjælp af disse justitsministerielle Cirkulærer, som maaske nytte, men antagelig ikke nytte noget. I Stedet for, som der staa i Lovforslaget: „Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder, fastsættes fra 1ste April at regne til følgende Beløb aarligt“, skulde der staa: *indtil* følgende Beløb aarligt. Deri vilde der ligge, at Summen var et Maksimumbeløb, som ikke maatte overskrides, og der vilde ligge deri, at alt, hvad der bruges mindre end dette Beløb, bruges ikke, det gaar tilbage til Statskassen. Det vil med andre Ord sige, at Pengene blive vel sagtens nok brugte, men saa bliver der ogsaa gjort Rede og Regnskab for dem, saa at vi kunne se, hvad de blive brugte til. Hvis de blive brugte til andre Ting end Kontorhold, blive de brugte uden for den Hjemmel, som Kontorholdsloven giver, og saa kunne vi tage Haand i Hanke med dem paa anden Maade. Det er en Tanke, jeg vil tillade mig at udkaste her, og jeg vil tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke mener, der var noget at gøre ad den Vej, og om det ikke var en ganske praktisk Vej at komme ind paa.

Justitsministeren (Bump): Naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) udtalte den Opfattelse af Cirkulæret, at det viste, at der ikke var faa Tilfælde, hvor noget saadant var set, som Cirkulæret paatalte, og udtalte den Formening, at jeg maatte have Kundskab til adskillige saadanne Tilfælde og derfor i Stedet for at lade Cirkulære udgaa, skulde have paatalt det, forholder det sig ikke